

PUSZCZAJĄCY (9) *part praes act*

a jasne.

sg m N puszczający (5). ◇ f N puszczająca (1), puszczając(a) (1). ◇ n N puszczając(e) (1). ◇ pl G puszczających (1).

Sł stp s.v. puszcząć (się), Cn s.v. kroplisty; rurny słup; Linde bez cytatu s.v. puścić.

1. Zwalniający, darowujący (1) :

Wyrażenie: »wolno [kogo z czego] puszczający« (1): tabula absolutoria, Lift/ decret skażń wolno kogo z czego puszczający. *Mącz* 401a.

2. Z którego coś się przedostaje na zewnątrz [co] (8) :

a. Z którego coś się wydobywa, wypływa (6) :

Wyrażenia: »duszę puszczający« = *umierający* (1): vpadł v nog iey y miotał fię nędznik dużę puszczający. *SkarŻyw* 560.

»z siebie puszczający« [*szyk 3:1*] (4): *Meliceris*, [...] boliączká puszczająca z siebie ropę tak yáfną y żółtą yáko miód *Mącz* 214b, 424b; *Murex* – *Ribą* morską purpurę z siebie puszczająca. *Calep* 681a, [742]b.

α. O opadach (1) : *Pluviosus* – *Vítawnie* deńcz puszcz, iáci [!], mokri *Calep* 815b.

b. Z którego coś wyrasta (2) :

α. O częściach roślin (1) : *Virgultum*, [...] *Chróft/* pień zwłafzczá chróft puszczający. *Mącz* 499a.

β. O włosach (1) : *Vesticeps* – *Brode* puszczaiaci. *Calep* 1117b.

Cf **PUSZCZAĆ**